

stuk **1649** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 1 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door de avenanten van 11 december 2002 en 16 juli 2009;
- 2° het avenant tot wijziging van de overeenkomst, zoals eerder gewijzigd, vermeld onder 1°, met de daarbij gevoegde briefwisseling, ondertekend te Brussel 16 juli 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	17
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	21
Advies van de Raad van State	33
Ontwerp van decreet	43
Bijlagen:	
– Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	49
– Avenant bij de overeenkomst	73
– Avenant tot wijziging van de overeenkomst	79

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Algemeen kader****1.1. *De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken***

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor Fiscale Zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. *Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden*

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een

bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G-20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze lijst’ van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de zogenaamde ‘grijze lijst’ te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten, waaronder het voorliggende avenant met Luxemburg, die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. *De beleidsmatige en juridische context in de Europese Unie*

Op het vlak van de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, heeft de Raad van de Europese Unie twee richtlijnen aangenomen.

Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977 die betrekking heeft op de wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het vlak van de directe belastingen.

gen, bepaalt in principe dat de lidstaten verplicht zijn om alle inlichtingen uit te wisselen die hen van nut kunnen zijn voor een juiste vaststelling van de belastingschuld op het gebied van de belastingen naar het inkomen en het vermogen. Die verplichting geldt evenwel slechts voor de lidstaten wanneer de inlichtingen waarvan de mededeling wordt gevraagd, kunnen worden verkregen op grond van hun binnenlandse wetgeving. Richtlijn 77/779/EEG is momenteel aan herziening toe. Op 2 februari 2009 stelde de Europese Commissie een ontwerp van richtlijn voor om de geldende richtlijn te vervangen en er tegelijkertijd het OESO-model in op te nemen. Haar voorstel werd intussen goedgekeurd en de nieuwe richtlijn zal op 1 januari 2013 in werking treden. Deze richtlijn somt alle inkomsten en vermogensbestanddelen op die vallen onder een automatische gegevensuitwisseling. De EU-lidstaten zullen zich niet langer kunnen verschuilen achter hun bankgeheim om te weigeren gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de ‘Spaarrichtlijn’). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de intrest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het intern recht van laatstgenoemde lidstaat worden belast. De richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen.

De Europese Commissie nam op 28 april 2009 een mededeling aan waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten moeten nemen ter bevordering van goed bestuur in belastingzaken. Die maatregelen hebben betrekking op het verbeteren van transparantie en de uitwisseling van inlichtingen en het voortgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken.

Het blijft dus noodzakelijk dat België met de andere EU-lidstaten een akkoord sluit inzake de uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken, uitgebreid tot bankgegevens, zodra dat zulk akkoord elke categorie van belastingen, van inkomsten en van belastingplichtigen behelst, en dat het snel kan worden toegepast.

1.6. De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 26 van het basisverdrag van 1970 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 26, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zouden dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragsteksten onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol of het avenant ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming, die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. De dubbelbelastingverdragen tussen België en Luxemburg

Op 17 september 1970 ondertekenden België en Luxemburg de overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol. Deze overeenkomst kwam in de plaats van de op 9 maart 1931 ondertekende gelijksoortige overeenkomst, waarvan de tekortkomingen met de ontwikkeling van de nationale belastingwetten meer en meer voelbaar waren geworden. Door de economische integratie van de beide landen in de schoot van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU), de Benelux en de Europese Economische Gemeenschap (EEG) werd het ook steeds duidelijker dat het probleem van de dubbele belasting vroeg om een meer aangepaste en zo volledig mogelijke oplossing. De overeenkomst volgde in ruime mate het in 1963 gepubliceerde OESO-modelverdrag. Zij is op 30 december 1972 in werking getreden.

Het op 11 december 2002 ondertekende en op 20 december 2004 in werking getreden avenant wijzigde de overeenkomst van 1970 voornamelijk op het vlak van de bepalingen inzake non-discriminatie. Bovendien vervulde het de bepalingen inzake vrachtwagenbestuurders en aanvullende pensioenen en werkte het enkele verdragsbepalingen bij. Het avenant werd gesloten ten gevolge van de beslissing van het Comité van ministers van de BLEU die bepaalde dat een amendement op de overeenkomst van 1970 diende te worden ondertekend, teneinde artikel 24 inzake non-discriminatie te wijzigen. Het Comité van ministers van de BLEU besliste eveneens dat Luxemburg aan België een forfaitair bedrag zal betalen, ter compensatie van de aanvullende gemeentebelastingen die de Belgische gemeenten door de overeenkomst van 1970 derfden op de beroepsinkomsten van grensarbeiders.

3. Het ontstaan van het voorliggende avenant

Nadat de Belgische Federale Regering had bekendgemaakt dat België aansluiting wilde vinden bij de internationale normen inzake gegevensuitwisseling, ontving de Luxemburgse belastingadministratie op 3 april 2009 een ontwerp van avenant tot wijziging van artikel 26 van het verdrag van 1970. Dit voorstel kwam in ruime mate overeen met artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Het Luxemburgse tegenvoorstel van 24 juni 2009 hernam de bepalingen van de Belgische ontwerp tekst met uitzondering van de laatste zin van paragraaf 5 die de administratie van de aangezochte staat de mogelijkheid biedt om bankgegevens te bekomen niettegenstaande een andersluidende bepaling in zijn intern recht. Voor België vormde dat geen probleem omdat een soortgelijke bepaling kon worden ingeschreven in de instemmingswet. Luxemburg wilde aan het avenant ook de briefwisseling toevoegen waarin de partijen preciseren dat de gegevensuitwisseling een uitwisseling op verzoek is en dat de verzoekende staat een aantal inlichtingen moet bezorgen aan de aangezochte staat. Er was geen enkele reden om dat verzoek te weigeren.

Op 8 en 9 juli 2009 vond de parafering van de ontwerp tekst plaats. Het avenant maakt deel uit van een wereldwijd proces om de internationale samenwerking in belastingzaken te versterken.

4. Inhoud van het avenant en de bijgevoegde briefwisseling

Het avenant wijzigt enkel artikel 26 van de overeenkomst dat betrekking heeft op het uitwisselen van gegevens. Het breidt de mogelijkheden tot uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken uit zodat die uitwisseling bijvoorbeeld ook betrekking heeft op gegevens die berusten bij een bank.

In een uitwisseling van brieven verduidelijken de partijen de regels die moeten worden gevolgd wanneer men gebruik wil maken van de gegevensuitwisseling die het avenant voorziet. Voor zover als nodig wordt daarin gespecificeerd dat de inlichtingen worden verstrekt op vraag van de staat die ze wenst te verkrijgen en niet spontaan door de staat

die er toegang toe heeft. Er is tevens bepaald dat de verzoekende staat bij het indienen van een verzoek om inlichtingen een reeks gegevens verstrekt aan de aangezochte staat om, overeenkomstig de bepalingen van artikel 26, §1, de waarschijnlijke relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen.

5. Belang voor Vlaanderen

De protocollen en avenanten tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits er in artikel 1 van het avenant sprake is van “belastingen van elke soort en benaming”, behoren ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit daartoe.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. Het avenant

Het avenant telt drie artikelen.

Artikel I wijzigd artikel 26 van de overeenkomst van 1970 over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 maakt het mogelijk om inlichtingen uit te wisselen voor de toepassing van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. Inlichtingen voor de toepassing van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen die voor eigen rekening worden geheven door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen, worden dus niet uitgewisseld.

Paragraaf 2 regelt de geheimhoudingsverplichting en het gebruik van de verkregen inlichtingen. In geen geval mogen de bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende staat verplichten afwijkende administratieve maatregelen te treffen, inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheid of die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde (paragraaf 3).

Paragraaf 4 stelt dat de aangezochte staat de beschikbare middelen moet aanwenden om de inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft hij die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting is onderworpen aan beperkingen, maar het verstrekken van inlichtingen mag niet worden geweigerd omdat de betrokken staat er geen binnenvlands belang bij heeft. Deze paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee omdat de Belgische praktijk reeds overeenstemt met die regel.

Volgens paragraaf 5 mag het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een zaakwaarnemer geen reden zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De belastingadministratie heeft de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken, om een onderzoek in te stellen en om derden of belastingplichtigen te verhoren. In de Nederlandse vertaling van de verdragstekst moet men de term ‘zaakwaarnemer’ lezen als ‘trustee’ en de woordengroep ‘eigendomsbelangen in een persoon’ als ‘eigendomsrechten van een persoon’.

Artikel II bepaalt dat het avenant in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Voor België zijn de bepalingen van het protocol van toepassing op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari, en op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten van elk belastbaar tijdperk dat eindigt op of na 31 december van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het protocol in werking treedt.

Artikel III stelt dat het avenant een integrerend deel vormt van de overeenkomst. Het blijft van kracht zolang de overeenkomst zelf van toepassing is.

2. De briefwisseling

Op vraag van Luxemburg vond op 16 juli 2009 een uitwisseling van brieven plaats tussen vertegenwoordigers van de Belgische en van de Luxemburgse regering, met als doel de regels te verduidelijken die moeten worden gevolgd wanneer men gebruik wil maken van de door het avenant ingevoerde uitwisseling van inlichtingen. Voor zover als nodig wordt daarin gespecificeerd dat de inlichtingen worden verstrekt op vraag van de staat die ze wenst te verkrijgen en niet spontaan door de staat die er toegang toe heeft.

Er is tevens bepaald dat de verzoekende staat bij het indienen van een verzoek om inlichtingen een reeks gegevens verstrekt aan de aangezochte staat om, overeenkomstig de bepalingen van artikel 26, §1, de waarschijnlijke relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen:

- de identiteit van de persoon op wie een controle of een onderzoek betrekking heeft;
- aanwijzingen over aard en de vorm van de gezochte inlichtingen;
- het fiscale doel van de gevraagde inlichtingen;
- de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich in de aangezochte staat bevinden of dat ze in het bezit zijn of onder toezicht staan van een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte staat valt;
- de naam en het adres van de persoon die wordt verondersteld in het bezit te zijn van de gevraagde inlichtingen;
- een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met de overeenkomst;
- een verklaring dat de verzoekende staat alle beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

Deze opsomming komt uit artikel 5 van het door de OESO uitgewerkte modelverdrag inzake uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden.

Deze gegevens moeten er tevens voor zorgen dat de aangezochte staat over voldoende elementen beschikt om de inlichtingen die van nut zijn voor de verzoekende partij snel en gemakkelijk in te winnen bij de personen die ze in hun bezit zouden kunnen hebben. De procedure inzake de uitwisseling van inlichtingen mag er immers niet toe leiden dat de last voor het vaststellen, het vestigen of het invorderen van een belasting wordt afgeschoven op de aangezochte partij. In de eerste plaats blijft dat de taak van de verzoekende staat. Daarmee rekening houdend spreekt het vanzelf dat de verzoekende staat aan de aangezochte staat ten minste de identiteit moet meedelen van de persoon op wie een controle of een onderzoek betrekking heeft, alsmede het fiscale doel waarvoor de inlichtingen worden gevraagd en de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich op het grondgebied van de aangezochte partij bevinden.

De uitgewisselde brieven vormen samen een akkoord tussen de regeringen van de twee staten dat in werking zal treden op de datum van inwerkingtreding van het avenant. Afhankelijk van het soort belasting waarover het gaat, zullen de bepalingen van dit ak-

koord van toepassing zijn op dezelfde data als die welke zijn vastgesteld voor de uitwerking van de bepalingen van het avenant.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol

De ondertekening van het avenant vond plaats in Brussel op 16 juli 2009.

Een advies van 25 maart 2010 van de Raad van State, afdeling Wetgeving, uitgebracht over het ontwerp van federale wet tot instemming met dit avenant, stelt dat dit avenant de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten raakt.

Het advies van de Raad van State werd voorgelegd aan de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB). Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de WGV het gemengde karakter van het avenant vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het avenant vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Luxemburg keurde het avenant goed bij de wet van 31 maart 2010.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV heeft per brief van 18 januari 2012 laten weten geen advies uit te brengen wegens de te beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

3. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht op 9 februari 2012 zijn advies uit. De raad gaat akkoord met de ontwerpen van decreet.

De adviesraad vroeg evenwel dat er wordt toegezien op een correcte toepassing van de bevoegdheidsverdeling inzake dubbelbelastingverdragen. In dat verband kan de Vlaamse Regering meedelen dat de federale overheid zich heeft geëngageerd om voortaan het samenwerkingsakkoord gemengde verdragen toe te passen op deze categorie van gemengde fiscale verdragen. Dit gebeurt effectief sinds het najaar 2010 via intrafederaal overleg in werkgroepen, onder voorzitterschap van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën, respectievelijk onder dat van de FOD Buitenlandse Zaken als voorbereiding op de raadpleging van de leden van de ICBB.

Verder vroeg de raad om een samenwerkingsakkoord te sluiten met de federale overheid over de uitvoering van deze verdragen. De FOD Financiën heeft inmiddels reeds initiatief genomen om een samenwerkingsakkoord inzake internationale bijstand in fiscale zaken uit te werken. De gesprekken hierover zijn lopende.

4. Advies van de Raad van State

De Raad van State merkt in zijn advies van 27 maart 2012 (kenmerk 51.054/1) op dat niet enkel met het avenant van 16 juli 2009 moet worden ingestemd, maar ook met de overeenkomst van 1970, met slotprotocol, gewijzigd met het avenant van 2002, die door het tweede avenant wordt gewijzigd. Deze verdragen kunnen volgens de Raad van State niet los van elkaar worden gelezen, hoewel men deze teksten toch niet volledig bij elkaar kan voegen. Daarom verzoekt de Raad van State in het ontwerp van decreet tevens de overeenkomst op te nemen, naast het tweede avenant, zoals hij aangeeft.

De Raad van State stelt echter dat de overeenkomst van 1970 geen gemengd verdrag is. Daarom is de Vlaamse Regering van mening dat deze opmerking van de Raad van State een legistische kwestie is, die op het vlak van de rechtszekerheid een bijdrage levert. De Vlaamse Regering heeft bijgevolg het voorontwerp van instemmingsdecreet gewijzigd, in de zin aangegeven door de Raad van State.

De Raad van State stelde in zijn advies tevens de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een verdragsstaat. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kan onder 'bevoegde autoriteit', niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om de deelstatelijke minister van Financiën gaan. De raad beveelt daarom aan om op intern-Belgisch vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van andere partijen bij het verdrag weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te sluiten.

De Vlaamse Regering verwijst in dit verband naar haar antwoord op het advies van de SARiV, namelijk dat er reeds gesprekken lopen over een nieuw samenwerkingsakkoord.

Verder stelt de Raad van State zich de vraag of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen kan leiden tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering, wanneer geweigerd wordt mee te werken aan onderzoeksverrichtingen. De raad wijst erop dat de federale overheid het artikel 322 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen (WIB) heeft uitgebreid met een vierde paragraaf, die een regeling bevat voor inlichtingen die worden gevraagd door een buitenlandse staat. Die uitbreiding geldt echter niet voor de Vlaamse versie van het WIB, zoals dat geldt voor de inning van de onroerende voorheffing, en evenmin voor de andere gewestelijke belastingen waarvoor het gewest zelf de dienst verzekert. Artikel 2 van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB) verwijst niet naar artikel 322 WIB.

De Vlaamse Regering zal hieraan gevolg geven in een apart ontwerp van decreet. In 2007 en 2010 heeft de Vlaamse overheid al een aantal nieuwe procedureregels van de federale overheid overgenomen voor haar eigen versie van het WIB, zoals dat geldt voor de onroerende voorheffing. Het Departement Financiën en Begroting maakt momenteel voor de derde keer een dergelijke analyse. Dit moet in het najaar leiden tot een decreet betreffende diverse fiscale bepalingen, waarin ook een Vlaamse tegenhanger van artikel 322, WIB, kan worden opgenomen, evenals een verwijzing naar die bepaling in artikel 2, WIGB.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP

**Ontwerp van decreet houdende instemming met
het avenant bij de overeenkomst tussen
het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot regeling van sommige andere aangelegenheden
inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op
17 september 1970, zoals gewijzigd door het avenant,
ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en
met de daarbij gevoegde briefwisseling,
ondertekend te Brussel op 16 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het avendant bij de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het avendant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en de daarbij gevoegde briefwisseling, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES
VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muylers
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120118_dubbele belasting EU_jbit

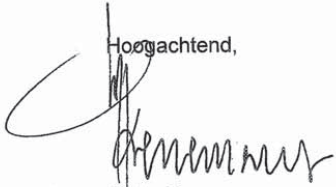
Brussel
18 januari 2012

**Advies over het de wijzigingen van belastingverdragen met Duitsland, Frankrijk,
Luxemburg, Nederland en Verenigd Koninkrijk**

Mijnheer de Minister,

De Raad van de SERV heeft heden beslist om geen advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. De reden hiervoor is de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

Karel van Eetvelt
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES
VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**ADVIES OVER DE ONTWERPEN VAN
INSTEMMINGSDECREET MET DE WIJZIGINGEN VAN DE
DUBBELBELASTINGVERDRAGEN TUSSEN BELGIË EN
RESPECTIEVELIJK DUITSLAND, FRANKRIJK,
LUXEMBURG, NEDERLAND EN HET VERENIGD
KONINKRIJK**

Advies 2012/2

9 februari 2012

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
Tel.: + 32 2 553 01 81, E-mail: sariv@iv.vlaanderen.be, <http://www.sariv.be>

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	25
2.	Achtergrond.....	25
3.	Inhoud van de overeenkomsten	27
3.1.	Algemeen.....	27
3.2.	Het protocol bij het DBV met Duitsland	27
3.3.	Het avenant bij het DBV met Frankrijk.....	27
3.4.	Avenant en de bijgevoegde briefwisseling bij het DBV met Luxemburg	28
3.5.	Dubbelbelastingverdrag en Protocol met Nederland	28
3.6.	Protocol bij het DBV met het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland ...	29
4.	Aandachtspunten voor Vlaanderen	29
5.	Conclusie	31

1. INLEIDING

Tijdens haar vergadering van 9 december 2011 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009). Zij vroeg de minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 2 februari 2012 keurde de Raad dit advies goed. De nota aan de Vlaamse Regering vermeldt dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ook om advies wordt gevraagd. Vanuit zijn coördinerende opdracht inzake internationale verdragen nam de Raad contact op met de SERV, maar die deelde mee dat zijn dagelijks bestuur beslist heeft om hierover geen advies uit te brengen.

De Raad kreeg nagenoeg op hetzelfde tijdstip vier adviesaanvragen met betrekking tot internationale overeenkomsten die handelen over samenwerking inzake fiscaliteit. In zijn advies 2012/1 gaat hij in op het Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand. De Raad verwijst naar voornoemd advies voor een achtergrondschets van de internationale samenwerking inzake belastingaangelegenheden. In onderhavig advies gaat hij dieper in op de problematiek van overeenkomsten tot vermijden van dubbelbelasting. Dit advies zal het referentiekader vormen voor toekomstige adviezen over gelijkaardige overeenkomsten.

2. ACHTERGROND

De toenemende mobiliteit van kapitaal bracht naast economische groei tevens concurrentie tussen belastingstelsels van verschillende landen teweeg. Door internationale fiscale samenwerking probeert men de strijd aan te gaan met belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Deze internationale fiscale samenwerking steunt grotendeels op dubbelbelastingverdragen (hierna: “DBV’s”). Deze zijn in grote mate gebaseerd op het modelverdrag dat door het OESO-Comité van Fiscale Zaken in 1963 en 1977 werd opgesteld en later nog verschillende keren werd gewijzigd.¹ Dit model wil staten aansporen om verdragen af te sluiten naar zijn voorbeeld om internationale dubbele belasting, zowel op het inkomen als op het vermogen, te vermijden. België sloot op basis hiervan ongeveer 90 bilaterale akkoorden.² Naast de regeling van de heffingsbevoegdheid van de verdragspartners bevatten deze DBV’s procedurele bepalingen die de internationale fiscale samenwerking organiseren. Belangrijk hierbij is de mogelijkheid om fiscale inlichtingen met elkaar uit te wisselen (artikel 26 OESO-modelverdrag).

Tijdens de jaren 1990 verhoogde de OESO haar inspanningen om belastingparadijzen te bestrijden. Dit leidde in 2000 tot de oprichting van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van fiscale informatie (*‘Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes’*, hierna: “het Mondiaal Forum”). Dit is het multilateraal kader waarin het werk in het domein van transparantie en de uitwisseling van informatie plaats vindt door zowel OESO- als niet-OESO-landen.³

¹ OECD, *OECD Model Tax Convention on Income and on Capital - an overview of available products*. [http://www.oecd.org/document/37/0,3746,en_2649_33747_1913957_1_1_1_1,00.html]

² Voor een actuele stand van zaken, zie <http://fiscus.fgov.be/interfzfznl/nl/international/conventions/index.htm>.

³ Zie voor meer info: www.oecd.org/tax/transparency. Deze website brengt alles in kaart: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#map>.

In juli 2005 werd een paragraaf 5 toegevoegd aan artikel 26 van het OESO-modelverdrag. Deze paragraaf verbiedt het weigeren van het verstrekken van inlichtingen enkel en alleen op basis van het bankgeheim.

Onder druk van de G20 werd het Mondiaal Forum in september 2009 hervormd om strenger toezicht te houden op de landen die de OESO-normen willen naleven. Op basis van een systeem van 'peer review' worden de leden van het Mondiaal Forum ingedeeld in functie van de mate waarin ze zich naar de regel van artikel 26, paragraaf 5 schikken. Een witte lijst bevat de landen die de regel toepassen en dit in minstens 12 verdragen tot uiting brengen. Een zwarte lijst bevat de landen die zich niet naar de regel schikken en een grijze lijst bevat de landen die zich ernaar willen schikken, maar nog geen twaalf conforme verdragen hebben gesloten. Bij deze momentopname kwam België op de grijze lijst terecht⁴, maar door extra inspanningen verhuisde het in hetzelfde jaar nog naar de witte lijst. Op 15 december 2011 stond België nog steeds op de witte lijst.⁵

Tijdens het tweede semester van 2012 zal België de tweede fase van de peer review ondergaan. Het is van belang dat dan zo veel mogelijk van de overeenkomsten voldoen aan de OESO-normen. De federale overheid ging er aanvankelijk van uit dat zij deze dossiers volledig op het federaal niveau kon afhandelen. De Raad van State oordeelde in april 2010⁶ dat een aantal gesloten protocollen tot wijziging van het bovenvermelde artikel 26 inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen van de DBV's ook gewestbelastingen beogen en derhalve een gemengd karakter hebben. Dit leidde tot een wijziging van de procedure voor het sluiten en goedkeuren van deze akkoorden, alsook voor nieuwe DBV's.⁷ De Werkgroep Gemengde Verdragen bevestigde deze wijziging. Derhalve moeten de wijzigingen aan de DBV's in sneltempo een goedkeuringsprocedure op het deelstaatsniveau ondergaan met het oog op de tweede fase van de peer review. Er is kostbare tijd verloren door niet vanaf de start de deelstaten te betrekken bij dit proces.

Ook de EU past haar kader voor administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden aan aan de ontwikkelingen op OESO-niveau. Tegen 1 januari 2013 moeten de lidstaten de richtlijn 2011/16/EU⁸ omzetten in hun nationale wetgeving. Deze richtlijn zorgt onder meer voor de overeenstemming met artikel 26, paragraaf 5, van het OESO-model. Ondanks het kader dat de EU schept⁹, vindt er geen

⁴ REKENHOF, *Internationale samenwerking van de Belgische belastingdiensten. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers*, Brussel, 2011, 27.

⁵ Zie voor de peer review-rapporten:

http://www.oecd.org/document/58/0,3746,en_21571361_43854757_47572794_1_1_1_1,00.html.

⁶ Zie onder meer: Advies van de Raad van State nr. 48.058/1 van 13 april 2010 in Wetsontwerp houdende instemming met het Avenant, gedaan te Brussel op 7 juli 2009, bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 en gewijzigd door de Avenanten van 15 februari 1971, 8 februari 1999 en 12 december 2008, en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van eerstgenoemd Avenant, *Parl. St.* Belgische Senaat 2010-2011, 5-967/1, 26-36.

⁷ REKENHOF, *Internationale samenwerking van de Belgische belastingdiensten. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers*, Brussel, 2011, 13-14.

⁸ Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen, *Pb. EG L* 336/15, 27 december 1977 gewijzigd door Richtlijn 79/1070/EEG van de Raad van 6 december 1979 houdende wijziging van Richtlijn 77/799/EEG betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op het gebied van de directe belastingen, *Pb. EG L* 331/8, 27 december 1979 wordt vervangen door Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG, *Pb. EU L* 64/1, 11 maart 2011.

⁹ Zie voetnoot 7 + Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, *Pb. EU L* 157/38, 26 juni 2003 (de zgn. Spaarrichtlijn); EUROPESE COMMISSIE, *Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees*

harmonisering van de belastingstelsels van de lidstaten plaats en blijft het, zoals de memorie van toelichting aangeeft, noodzakelijk dat België met andere EU-lidstaten akkoorden sluit.

3. INHOUD VAN DE OVEREENKOMSTEN

De Raad formuleert hieronder enkele bedenkingen bij de inhoud van de overeenkomsten. Voor een volledige bespreking van de artikelen verwijst hij naar de memories van toelichting.

3.1. Algemeen

De Raad stelt vast dat de overeenkomsten een reeks gelijklopende bepalingen bevatten, omdat ze gebaseerd zijn op de OESO-modeltekst en gericht zijn op de aanpassing van de bestaande regelingen aan de nieuwe internationale standaarden van gegevensuitwisseling.

Het valt te betreuren dat in verschillende teksten onduidelijke vertalingen naar het Nederlands zijn opgenomen, zoals in de memories van toelichting telkens wordt opgemerkt. In het kader van de besprekingen tussen de federale overheid en de deelstaten zou kunnen worden nagegaan op welke wijze in de toekomst zulke problemen worden vermeden.

3.2. Het protocol bij het DBV met Duitsland

De Raad betreurt dat men in artikel I, paragraaf 1, heeft nagelaten om te expliciteren dat deze regeling ook van toepassing is op de deelstaten, zoals men dit wel gedaan heeft voor Duitsland via een verwijzing naar de Länder.

De tekst voorziet in Artikel II, paragraaf 4, lid c en d, in een bepaling over de mededeling aan de betrokken persoon dat gegevens over hem werden gevraagd/verstrek. Lid d lijkt dit te beperken door de formulering “indien zijn nationale wetgeving daarin voorziet”. De Raad pleit in opvolging van zijn gezamenlijk advies met de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST) Advies 2011/13¹⁰ ervoor dat wat de Vlaamse overheid betreft, gekozen wordt voor een actieve openbaarheid van bestuur en dat steeds de betrokken persoon waarvoor de Vlaamse overheid zou worden gevraagd om inlichtingen te verschaffen op de hoogte zou worden gesteld van een dergelijk verzoek.

3.3. Het avenant bij het DBV met Frankrijk

Zoals het geval was met het protocol met Duitsland, kan ook voor dit avenant worden vastgesteld dat de federale overheid zich aanvankelijk terughoudend opstelde over de mogelijke betrokkenheid van de deelstaten, terwijl voor het traditioneel centralistische Frankrijk in artikel 1, paragraaf 1, van de avenant wel uitdrukkelijk wordt verwezen naar “zijn plaatselijke gemeenschappen”. De Raad stelt zich de vraag waarom deze toevoeging enkel Frankrijk betreft. In de memorie van toelichting werd uiteengezet dat de toepassing van het DBV ook werd aangevuld door afspraken die via diplomatieke nota's werden overeengekomen. Gelet op het advies van de Raad van State en de interpretatie die geldt voor de bepaling “belasting van elke soort en benaming” zou men via uitwisseling van een

Economisch en Sociaal Comité, Bevordering van goed bestuur in belastingzaken, COM(2009)201, Brussel, 28 april 2009.

¹⁰ SARiV en VLABEST, *Instemmingsdecreet betreffende het Verdrag van de Raad van Europa inzake toegang tot officiële documenten*, Advies 2011/13, 22 juli 2011, 5.

diplomatieke nota bij de kennisgeving over de goedkeuring van dit avenant dit ook kunnen rechtzetten en verduidelijken voor de Franse autoriteiten.

De Raad merkt op dat in tegenstelling tot het protocol met Duitsland geen artikel werd opgenomen over de mededeling aan een betrokken persoon dat zijn informatie werd opgevraagd.

De Raad wijst tevens op de passage uit de memorie van toelichting over het DBV met Frankrijk (zie p. 4 mvt). Deze passage vermeldt twee eerdere protocollen bij het DBV met Frankrijk, nl. van 8 februari 1999 en 12 december 2008 (nog niet in werking in 2009) over grensarbeiders. Deze problematiek is onder meer belangrijk voor de grensregio rond Kortrijk, waar door een krapte op de lokale arbeidsmarkt en de gunstige Franse fiscale regeling veel Franse arbeiders werken. Vanaf 1 januari 2012 kan men geen Franse arbeiders meer aanwerven die genieten van het gunstige Franse fiscale regime. Voor de bestaande grensarbeiders geldt een overgangsregeling tot 31 december 2033.

3.4. Avenant en de bijgevoegde briefwisseling bij het DBV met Luxemburg

De Raad heeft geen bijzondere opmerkingen bij dit avenant.

Er is geen bepaling opgenomen over een kennisgeving aan de personen die betrokken zijn bij een vraag om uitwisseling zoals voorzien in het protocol met Duitsland. Via een uitwisseling van brieven werd wel in een verdere explicitering van het verloop van de procedures voorzien.

3.5. Dubbelbelastingverdrag en Protocol met Nederland

In tegenstelling tot de overeenkomsten met de andere landen moet voor Nederland ook het basisverdrag uit 2001 waarop het protocol betrekking heeft worden goedgekeurd door Vlaanderen, omdat beiden niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden.

In de memorie van toelichting staat vermeld dat beide partijen gezamenlijk een artikelsgewijze toelichting hebben opgesteld. Dit komt de tenuitvoerlegging ten goede en vermits er geen vertalingen in het gedrang zijn, zou er ook geen risico over een verkeerde interpretatie mogen bestaan. Anderzijds valt vast te stellen dat ook voor dit dossier twee terminologische rechtzettingen zijn opgenomen in de memorie van toelichting, omwille van onduidelijkheden over de vertaling van de Franse basistermen “fiduciaire” en “droits de propriété d’une personne”.

Specifiek voor Nederland is in dit protocol ook een uitbreiding voorzien naar inkomensgerelateerde regelingen. Een dergelijke bepaling is niet opgenomen in de andere overeenkomsten. Het is de Raad niet bekend of dit bijzondere implicaties heeft voor Vlaanderen, bv. inzake het persoonlijk assistentiebudget of andere inkomensgerelateerde uitkeringen, die niet gevat worden door de artikelen 6 tot en met 21.

In het verdrag (artikel 27) en het protocol zijn ook voor de Vlaamse arbeidsmarkt belangrijke afspraken gemaakt inzake grensarbeid.

In de memorie van toelichting zou bij de uitleg over artikel 34 pagina 9 nog kunnen verwezen worden naar de mededeling van de Europese Commissie die een Europese gedragscode bepaalt betreffende bevordering van goed bestuur in belastingzaken (zie supra, voetnoot 8).

In tegenstelling tot de avenant met Frankrijk is in het protocol met Nederland in artikel 1, paragraaf 5, wel een verwijzing opgenomen naar “een trust” en “een stichting”, wat volgens de memorie van toelichting belangrijk is, omdat het de uitwisseling garandeert van inlichtingen die relevant kunnen

zijn voor de successie- en schenkingsrechten die de Vlaamse overheid heft. Beide teksten dateren nochtans van 2009. De Raad acht het wenselijk dat zulke bepalingen met de buurlanden gelijklopend zouden zijn.

Artikel 3 van het protocol vertaalt de staatkundige realiteit van ons land voor de Nederlandse overheid. De Raad van State oordeelde dat de opschortende voorwaarde, waarbij deze overeenkomst pas van toepassing zou zijn op de deelstaten na uitwisseling van diplomatieke nota's over de uitbreiding van de toepassing naar de deelstatelijke fiscale bevoegdheden, geen impact heeft op het gemengd karakter van het protocol. Deze bepaling kan echter nog nuttig zijn indien in de toekomst wijzigingen optreden aan de bevoegdheden naar aanleiding van de volgende staatshervorming of de nieuwe Bijzondere Financieringswet. Dan kan de Nederlandse overheid hiervan via diplomatieke weg op de hoogte worden gebracht en vereist dit in principe geen aanpassing van het verdrag of protocol.

3.6. Protocol bij het DBV met het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland

Dit protocol is veel uitvoeriger dan de andere overeenkomsten, omdat het ook veel meer wijzigingen aanbrengt aan het basisverdrag uit 1987. In artikel II wordt in paragraaf 2 ook de uitdrukking bevoegde autoriteit omschreven. Het is aangewezen om de toepassing hiervan af te stemmen op deze zoals voorzien in de toepassing van het WABB-verdrag¹¹.

In artikel II is specifiek voorzien in een regeling inzake pensioenstelsels en artikel III verwijst naar een organisatie zonder winstbejag, maar de Raad heeft in de tekst geen verwijzing gevonden naar een trust of stichting zoals opgenomen in de tekst van Nederland, die voor Vlaanderen van belang kan zijn omwille van de successie- en schenkingsrechten.

De Raad merkt op dat artikel XII, paragraaf 1, lid b, van het Protocol een taalfout bevat. In de laatste zin moet "en" staan in plaats van "is die".

4. AANDACHTSPUNTEN VOOR VLAANDEREN

De Raad heeft vastgesteld dat in de regelgevingsagenda in bijlage bij de Beleidsbrief Buitenlands Beleid 2011-2012 een lange lijst van dubbelbelastingverdragen en overeenkomsten inzake de uitwisseling van inlichtingen m.b.t. belastingaangelegenheden is opgenomen.¹² Met voorliggende adviesaanvraag wordt het goedkeuringsproces van een aantal van deze overeenkomsten opgestart. Hij vraagt om deze verdragsdossiers zo veel mogelijk te bundelen indien het over gelijkaardige teksten gaat. Op die manier kan de goedkeuringsprocedure voor deze verdragen en overeenkomsten sneller en efficiënter worden afgehandeld, gelet op de tijdsdruk die ook gepaard gaat met de aangekondigde peer review (zie *supra*, 1.). De Raad moet vaststellen dat voor deze lange lijst verdragen en overeenkomsten de federale overheid de bevoegdheidsverdeling niet heeft gerespecteerd en deze verdragen zonder voorafgaande betrokkenheid van de deelstaten heeft onderhandeld. Hij sluit zich derhalve aan bij de kritische opmerking van de Minister-president in zijn beleidsbrief en ondersteunt het voornemen van de Vlaamse overheid om dit bij de federale overheid aan te kaarten. Hij vernam reeds via het Departement internationaal Vlaanderen dat de nodige

¹¹ SARIV, *Briefadvies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012.

¹² K. PEETERS, Beleidsbrief Buitenlands beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking 2012, VR/2011/2110/MED.0486/2BIS, Brussel, 2011, 63-67.

afspraken tussen de federale overheid en de deelstaten over de goedkeuring van reeds ondertekende overeenkomsten, alsook voor het sluiten van nieuwe overeenkomsten, worden gemaakt.

In het bijzonder wijst de Raad op de opmerking van de Raad van State in zijn adviezen over de wijze waarop informatie wordt uitgewisseld via de bevoegde autoriteit. Het Departement internationaal Vlaanderen liet weten dat er op 18 november 2011 reeds een intrafederale consensus is bereikt over de definitie van bevoegde autoriteit voor *nieuwe* gemengde belastingverdragen. Deze bepaling luidt als volgt: “de bevoegde autoriteit betekent in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering of/en van een Regering van een Gewest of/en van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger”. Dit moet toelaten dat de Vlaamse overheid ook informatie kan leveren en opvragen voor haar eigen controletaak. De Raad vraagt om ook over de reeds ondertekende overeenkomsten de nodige afspraken te maken.

De Raad spoort de Vlaamse Regering derhalve aan om snel een nieuw samenwerkingsakkoord met de federale overheid te onderhandelen dat de gehele problematiek van DBV's, administratieve bijstand en de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden omvat.¹³ De Raad vraagt tevens om hierin de nodige flexibiliteit in te bouwen om de mogelijke toekomstige institutionele hervormingen op te vangen.

Ten slotte wijst de Raad op een economisch neveneffect van deze wijzigingen aan DBV's inzake de uitwisseling van inlichtingen. De opheffing van het bankgeheim leidt namelijk tot het terugvloeien van zwart geld uit andere landen.¹⁴

¹³ Zie ook SARiV, o.c., *Advies 2012/1*, 9 februari 2012, 6; SARiV, *Advies over het voorontwerp van decreet houdende omzetting van Richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen*, *Advies 2012/4*, 9 februari 2012, 6-7.

¹⁴ P. BLOMME, “Einde bankgeheim brengt massa zwart geld boven water”, *De Tijd*, 13.01.2012. [http://www.tijd.be/nieuws/politiek_economie_belgie/Einde_bankgeheim_brengt_massa_zwart_geld_boven_water.9147463-3136.art]; Dit hangt uiteraard ook samen met de wet voor de opheffing van het bankgeheim. Wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen, *B.S.*, 6 mei 2011.

5. CONCLUSIE

De Raad gaat akkoord met de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Het zijn in grote mate gelijklopende overeenkomsten die handelen over de uitwisseling van inlichtingen. Hij vraagt aan de Vlaamse Regering om nauwlettend toe te zien op een loyale toepassing van de bevoegdheidsverdeling en om hierover in een samenwerkingsakkoord goede intrafederale afspraken te maken.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Opdracht

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) is een onafhankelijk adviesorgaan van de Vlaamse Regering. Hij adviseert de Vlaamse Regering bij de totstandkoming van haar buitenlands beleid, haar beleid inzake internationaal ondernemen, toerisme en internationale samenwerking. Hij doet dit hetzij op vraag van de Vlaamse Regering, hetzij uit eigen beweging.

Samenstelling

Leden	Plaatsvervangers
1° Voorzitter: Prof. dr. Jan Wouters (gewoon hoogleraar internationaal en Europees recht, K.U.Leuven)	
2° Anne Lybaert (zaakvoerder IRMAS)	
3° Hans De Belder (oud-diplomaat)	
4° Jean Bossuyt (hoofd strategie European Centre for Development Policy Management Maastricht)	
5° Kim Van der Borgh (docent internationaal handelsrecht en handelspolitiek, VUB)	
6° Johan Erauw (gewoon hoogleraar Universiteit Gent)	
7° Luc Vandenbroucke (Senior Executive Vice President, Barco)	
8° Rudi Hoebeek (Gedelegeerd bestuurder Hoebeek NV)	
9° Patrick De Groote (hoogleraar Universiteit Hasselt)	
10° Johan De Meester (zaakvoerder Viking Reizen)	
11° Els Dirix (ABVV)	Mehdi Koocheki (ABVV)
12° Renaat Hanssens (ACV)	Jessie Van Couwenberghe (ACV)
13° Geert Eggermont (UNIZO)	Veronique Willems (UNIZO)
14° Anneliese Daelemans (Voka-Vlaams Economisch Verbond)	Jan Van Doren (Voka-VEV)
15° Wiske Jult (11.11.11.)	Koen Detavernier (11.11.11.)
16° Gijs Justaert (Wereldsolidariteit)	Els Hertogen (Wereldsolidariteit)
17° Saskia De Block (FOS)	Tim Roosen (FOS)
18° Isabel Vertriest (Oxfam Wereldwinkels)	Lode Delbare (Trias)
19° Eve Diels (Ho.Re.Ca Vlaanderen)	Jan Van Steen (directeur Omnia)
20° Nico Moyaert (vertegenwoordiger FTI)	Peggy Verzele (CIB Vlaanderen – VIVO)

Secretariaat:

Freddy Evens (secretaris)
 Eva Haeverans (beleidsmedewerker)
 Roos Van de Cruys (beleidsmedewerker)
 Charlotte Verroens (administratief deskundige)

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.054/1
VAN 27 MAART 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 7 maart 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het avenant bij de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en met de daarbij gevoegde briefwisseling, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009’, heeft het volgende advies gegeven:

51.054/1

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een avenant tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Luxemburg op het vlak van het uitwisselen van inlichtingen.²

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Op 17 september 1970 is te Luxemburg een overeenkomst gesloten tussen het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen. Gelet op haar inhoud had deze overeenkomst enkel betrekking op bevoegdheden van de federale Staat, die zijn instemming verleende bij wet van 14 december 1972.

Op 16 juli 2009 is te Brussel tussen dezelfde partijen een avenant gesloten dat de voormelde overeenkomst, intussen gewijzigd bij avenant gedaan te Brussel op 11 december 2002, wijzigt. Daarbij is de federale Staat uitgegaan van de veronderstelling dat hij zich opnieuw enkel voor zichzelf engageerde vermits, volgens hem, het avenant enkel betrekking had op belastingen waarvoor hij exclusief bevoegd was.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Avenant ‘bij de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002’, gedaan te Brussel op 16 juli 2009.

51.054/1

Een voorontwerp van wet tot instemming met dit avenant is voor advies aan de Raad van State voorgelegd, die heeft geoordeeld dat het in werkelijkheid om een gemengd verdrag gaat aangezien de uitwisseling van inlichtingen die erdoor georganiseerd wordt betrekking heeft op het geheel van de belastingen die in België geheven worden.³

Daaruit heeft de Raad van State afgeleid dat het avenant de instemming behoeft van de gewesten en de gemeenschappen vermits deze over een fiscale autonomie beschikken die hen toelaat belastingen in te stellen die in het toepassingsgebied van het avenant vallen.

De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft zich op 26 oktober 2010 bij dit standpunt aangesloten.⁴

4. Vermits de bepalingen die het voorwerp zijn van het betrokken avenant, met uitzondering van de artikelen II en III ervan, bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het dubbelbelastingverdrag, en deze bepalingen bovendien niet los van de andere bepalingen van het dubbelbelastingverdrag kunnen worden gelezen, heeft het geen zin enkel met het avenant in te stemmen.

Aangezien evenwel de oorspronkelijke overeenkomst, op zich genomen, geen gemengd verdrag is, zou het evenmin zin hebben in te stemmen met die overeenkomst in haar oorspronkelijke versie.

Bijgevolg is het aangewezen om instemming te verlenen met de “Overeenkomst gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, gedaan te Brussel op 11 december 2002, en door het Avenant gedaan te Brussel op 16 juli 2009”.

³ Adv.RvS 47.964/1 van 25 maart 2010 over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het Avenant en de Uitwisseling van brieven, gedaan te Brussel op 16 juli 2009, bij de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg, op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van eerstgenoemd Avenant’, *Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-972/1, 28-38.

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

51.054/1

Gelet evenwel op het gegeven dat het avenant ook autonome bepalingen bevat die niet in de overeenkomst worden geïntegreerd, zal, opdat die bepalingen gevolg zouden hebben, ook afzonderlijk instemming moeten worden verleend met het Avenant van 16 juli 2009.

Artikel 2 van het ontwerp dient dan ook als volgt gesteld te worden:

“Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, gedaan te Brussel op 11 december 2002, en door het Avenant gedaan te Brussel op 16 juli 2009;

2° het Avenant, gedaan te Brussel op 16 juli 2009, bij de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en de daarbij gevoegde briefwisseling, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009.”

Ook het opschrift van het ontwerp zal bijgevolg moeten worden aangepast.

5. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel I van het avenant) luidt:

“De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of

51.054/1

van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting” (paragraaf 3 van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Luxemburg is evenwel algemeen *en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag*. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (idem).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Luxemburg.

Uit artikel 3, paragraaf 1, 7°, van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegde autoriteit daarmee niet exclusief de federale overheid, maar kan het ook om een deelstaat gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Luxemburg weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.⁵

⁵ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

51.054/1

6. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

De gemachtigde heeft in dit verband volgende toelichting verstrekt:

“In het instemmingsdecreet zijn inderdaad geen bepalingen opgenomen ivm de strafrechtelijke of administratiefrechtelijke beteugeling ingeval van niet-naleving. Dit stemt overeen met de bedoeling van de Vlaamse Regering.

Navraag leert ons dat ook op federaal niveau geen strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de goedkeuringswetten. De reden hiervoor is dat de belastingsadministratie voor het bekomen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien (cf. Wetboek Ink. Bel 1992 – Hoofdstuk III - Onderzoek en Controle, opgenomen in Titel VII - Vestiging en Invordering van de Belastingen). Dit betekent dat bij gebrekkige of niet-medewerking de administratie kan terugvallen op de strafrechtelijke en administratieve sancties die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen terzake. (cf. Wetboek Ink. Bel 1992 – Hoofdstuk X strafbepalingen, opgenomen in Titel VII - Vestiging en Invordering van de Belastingen ALSOOK in het Strafwetboek (art. 220-224 SW).

Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing, die ook door het WIB 92 wordt geregeld.

Voor de eigenlijke gewestbelastingen (bvb. leegstand), worden in het decreet zelf al enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet geregeld zijn worden de regels van het WIB 92 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard.

Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die we zelf al innen (VKB & BIV) opgenomen in het WIGB, wordt in artikel 2 WIGB een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 92 van toepassing verklaard.”

In het advies aan de federale regering over het wetsontwerp houdende instemming met hetzelfde avont heeft de Raad van State twijfels geuit over het feit of de gemene procedure kan worden toegepast bij een verzoek om inlichtingen op grond van het verdrag.⁶ Als gevolg daarvan is bij wet van 14 april 2011 met ingang van 1 juli 2011 in artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) een vierde paragraaf toegevoegd, die een regeling bevat voor inlichtingen die worden gevraagd door een buitenlandse staat.⁷

⁶ Advies 47.964/1 van 25 maart 2010, *Parl.St.* Senaat, nr. 5-972/1, 35-37.

⁷ Aanvankelijk was het de bedoeling om artikel 318 WIB 92 aan te passen (*Parl.St.* Kamer, nr. 53-1208/001, 36-46), maar uiteindelijk zijn de wijzigingen ingeschreven in artikel 322 WIB 92 (*Parl.St.* Kamer, nr. 53-1208/012, 22 e.v.).

51.054/1

Die regeling in een federale wettekst geldt evenwel niet voor de belastingen waarnaar de gemachtigde verwijst. Artikel 322 WIB 92, zoals dat artikel geldt voor de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest, bevat die regeling niet. Ook voor de andere gewestelijke belastingen waarvoor het gewest zelf de dienst verzekert, geldt de regeling niet, al was het maar omdat in artikel 2 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (hierna: WIGB) geen melding wordt gemaakt van artikel 322 WIB 92.⁸ Voor de leegstandsbelasting maakt artikel 33 van het decreet van 19 april 1995 ‘houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten’ een reeks regels inzake de onroerende voorheffing zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest (o.m. invorderings- en vestigingsregels) van toepassing op de heffing.

De vraag of het ontwerp niet moet worden aangevuld met een algemene regeling om de meewerkplicht afdwingbaar te maken ingeval het gaat om een verzoek om inlichtingen op basis van het dubbelbelastingverdrag met Luxemburg, is dus pertinent.

⁸ Bovendien gaat het voor de betrokken belastingen (verkeersbelasting op de autovoertuigen en belasting op inverkeerstelling) om het WIB 92 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing (artikel 2, laatste lid WIGB).

51.054/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door de avenanten van 11 december 2002 en 16 juli 2009;
- 2° het avenant bij de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, en de daarbij gevoegde briefwisseling, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009.

Brussel, 4 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN

Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

I. Reikwijdte van de overeenkomst.

Artikel 1. Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is.

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2. Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

§ 1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

§ 2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het bedrag van de door werkgevers betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

§ 3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn :

1 * met betrekking tot België :

- a) de personenbelasting;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting der nietverblijfhouders,
met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting (hierna te noemen "Belgische belasting");

2* met betrekking tot Luxemburg :

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (de inkomstenbelasting van natuurlijke personen);
- b) l'impôt sur le revenu des collectivités (de inkomstenbelasting van lichamen);
- c) l'impôt spécial sur les tantièmes (de bijzondere belasting van tantièmes);
- d) l'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting);
- e) l'impôt commercial communal d'après les bénéfices et capital d'exploitation (de gemeentelijke bedrijfsbelasting naar winst en bedrijfsvermogen);
- f) l'impôt communal sur le total des salaires (de gemeentelijke belasting naar het totaal van de lonen en salarissen);
- g) l'impôt foncier (de grondbelasting) (hierna te noemen "Luxemburgse belasting").

§ 4. De bepalingen van de Overeenkomst betreffende de belastingheffing van winsten van ondernemingen zijn op analoge wijze van toepassing op belastingen naar het bedrag van de door werkgevers betaalde lonen.

§ 5. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

II. Begripsbepalingen.

Artikel 3. Algemene bepalingen.

§ 1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

1* betekent het woord "België", in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Koninkrijk België, het omvat elk grondgebied buiten de nationale soevereiniteit van België, dat volgens de Belgische wetgeving betreffende het continentaal plat en overeenkomstig het internationaal recht is of zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van België met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

2* betekent het woord "Luxemburg", in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg;

3* betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", België of Luxemburg, al naar het zinsverband vereist;

4* omvat het woord "persoon" een natuurlijke persoon en een vennootschap;

5* betekent het woord "vennootschap" elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat als zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen of vermogen, zomede elke vennootschap onder gemeenschappelijke naam, elke vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting en elke burgerlijke vennootschap naar Luxemburgs recht;

6* betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat", onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

7* betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :

- a) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is en
- b) in Luxemburg, de Minister die de directe belastingen onder zijn bevoegdheid heeft tot zijn afgevaardigde.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4. Fiscale woonplaats.

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon van wie het inkomen, ingevolge de wetgeving van die Staat, aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid; zij omvat ook de vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, de vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en de burgerlijke vennootschappen naar Luxemburgs recht, die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben, alsmede de vennootschappen naar Belgisch recht niet zijnde vennootschappen op aandelen die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen.

§ 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels :

1* hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

2* indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

3* indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waaraan hij onderdaan is;

4* in afwijking van de bepalingen onder 1*, 2* en 3* :

a) worden loon en weddetrekkers, die een dienstbetrekking op een binnenschip in internationaal verkeer uitoefenen en hun enig duurzaam tehuis aan boord van dat schip hebben, geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming welke dat schip exploiteert, is gelegen;

b) worden schippers, die hun enig duurzaam tehuis aan boord van een door hen in internationaal verkeer geëxploiteerd schip hebben, geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij onderdaan zijn;

5* indien een in 3* of in 4*, b, bedoelde persoon onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

§ 3. Indien een vennootschap ingevolge de bepaling van § 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van haar werkelijke leiding is gelegen.

§ 4. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een binnenvaartonderneming in internationaal verkeer zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de enige of de voornaamste exploitant verblijfhouder is.

Artikel 5. Vaste inrichting

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

§ 2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :

- 1* een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2* een filiaal;
- 3* een kantoor;
- 4* een fabriek;
- 5* een werkplaats;
- 6* een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;
- 7* de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur zes maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien :

1* gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

2* een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

3* een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

4* een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

5* een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

§ 4. Een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van § 5 die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

Deze bepaling is niet van toepassing op een vertegenwoordiger, die voor rekening van een verzekeringsonderneming handelt en die een machtiging bezit om namens deze onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 6. De enkele omstandigheid dat een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat of een onderneming die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), beheerst of door een dergelijke onderneming wordt beheerst stempelt een van beide ondernemingen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6. Inkomsten uit onroerende goederen

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

§ 3. De bepaling van § 1 is van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuring of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7 Winsten van ondernemingen

§ 1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Onverminderd de toepassing van § 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten kosten die zijn gemaakt ten behoeve van die vaste inrichting, daaronder begrepen normale kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere afdoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat, kan worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten voor soortgelijke ondernemingen van die Staat die dezelfde of gelijksoortige werkzaamheden onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden uitoefenen.

In gevallen als in vorig lid bedoeld zijn mag de winst die aan die vaste inrichting is toe te rekenen ook worden bepaald op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, voor zover het aldus bekomen resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

Indien de toepassing van de bepalingen van deze paragraaf tot een dubbele belasting van eenzelfde winst leidt, plegen de bevoegde autoriteiten van de twee overeenkomstsluitende Staten overleg om die dubbele belasting te vermijden.

§ 5. Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

§ 6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

§ 7. Indien in de winsten van een onderneming bestanddelen van het inkomen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel geenszins de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die bestanddelen van het inkomen.

Artikel 8. Winsten van zeescheepvaart, binnenscheepvaarten luchtscheepvaartondernemingen.

In afwijking van artikel 7, §§ 1 tot 6 :

1* zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen;

2* zijn winsten uit de exploitatie van schepen in de binnenvaart belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 9. Onderling afhankelijke ondernemingen

Indien :

een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en in het ene of het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels of financiële betrekkingen voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10. Dividenden.

§ 1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Die dividenden mogen echter in de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan :

a) 10 pct. van het brutobedrag van de dividenden indien de genietter van de dividenden een vennootschap is (met uitzondering van een burgerlijke vennootschap, een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting en een samenwerkende vennootschap) die sedert het begin van haar boekjaar in het kapitaal van de uitdelende vennootschap (met uitzondering van een burgerlijke vennootschap, een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, en een samenwerkende vennootschap) een onmiddellijke deelneming heeft welke ten minste 25 pct. bedraagt of waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank beloopt;

b) 15 pct. van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

De bepalingen van lid 1, a, zijn eveneens van toepassing indien de dividenden worden toegekend aan verschillende vennootschappen (met uitzondering van burgerlijke vennootschappen, vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en samenwerkende vennootschappen), die te zamen sedert het begin van het boekjaar van elk van deze vennootschappen in het kapitaal van de uitdelende vennootschap (met uitzondering van burgerlijke vennootschappen, vennootschappen onder gemeenschappelijke naam, vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting en samenwerkende vennootschappen) een onmiddellijke deelneming hebben welke ten minste 25 pct. bedraagt of waarvan de gezamenlijke aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank beloopt en indien één van de verkrijgende vennootschappen meer dan 50 pct. van het maatschappelijk kapitaal van elk van de andere verkrijgende vennootschappen bezit.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

§ 3. Het woord "dividenden" betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of rechten, oprichtersaandelen of andere winstaandelen met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

Dit woord omvat ook :

1* inkomsten, zelfs toegekend in de vorm van interesten, die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn;

2* winstuitkeringen welke uit hoofde van zijn deelneming in het bedrijfskapitaal van een onderneming van Luxemburg door een geldschieder naar rata van de winst worden verkregen.

§ 4. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de genietende van de dividenden, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden toekent een verblijfhouder is een vaste inrichting heeft waarmede de deelneming die de dividenden oplevert werkelijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing : deze vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die dividenden volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, winsten of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de dividenden, door die vennootschap toegekend aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting, zelfs indien de uitgedeelde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winsten of inkomsten die uit de andere Staat afkomstig zijn; deze bepaling belet de andere Staat niet belasting te heffen van dividenden die betrekking hebben op een deelneming welke wezenlijk is verbonden met een in de andere Staat door een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat aangehouden vaste inrichting.

Artikel 11. Interest.

§ 1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in de andere Staat belastbaar.

§ 2. Die interest mag echter in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, volgens de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 pct. van het bedrag van de interest.

§ 3. In afwijking van § 2 mag interest in de overeenkomstsluitende Staat, waaruit hij afkomstig is, niet worden belast indien hij een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat wordt toegekend.

Het voorgaande lid is niet van toepassing wanneer het gaat om :

1* interest van obligaties en andere effecten van leningen, met uitzondering van handelspapier dat handelsschuldvorderingen vertegenwoordigt;

2* interest door een vennootschap, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, toegekend aan een vennootschap, verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, die onmiddellijk of middellijk ten minste 25 pct. van de stemgerechtigde aandelen of delen van de eerste vennootschap bezit.

§ 4. Het woord "interest" betekent in dit artikel, onder voorbehoud van lid 2 hierna, inkomsten van schuldvorderingen van alle aard, met of zonder hypothecaire waarborg of recht van deelneming in de winst van de schuldenaar, en met name inkomsten van deposito's van overheidsfondsen, van leningsobligaties, premies en loten van effecten inbegrepen, en alle

andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden.

Het omvat niet inkomsten die als dividenden worden beschouwd op grond van artikel 10, § 3, lid 2.

§ 5. De bepalingen van §§ 1 tot 3 zijn niet van toepassing indien de genietter van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmee de schuldvordering die de interest oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; deze vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die interest volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de lening die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de interest rechtstreeks aan de schuldeiser toekent, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt toegekend, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen zijn de tariefbeperking en de vrijstelling volgens de §§ 2 en 3 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. Het daarboven uitgaande deel van de interest is in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is belastbaar overeenkomstig diens wetgeving.

Artikel 12. Royalty's.

§ 1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Het woord "royalty's" betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio en televisie, van een octrooi, van een fabrieks of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een nijverheids, handels of wetenschappelijke uitrusting die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 3. De bepaling van § 1 is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een vaste inrichting heeft waarmee het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de royalty's rechtstreeks aan de genieter tekent, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 5. Indien ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genieter of tussen hen beiden en derden het bedrag van de royalty's, gelet op de prestatie waardoor zij worden toegekend, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genieter zal zijn overeengekomen, is de bepaling van § 1 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's belastbaar overeenkomstig de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn.

§ 6. Indien in een geval als bedoeld in § 5, de schuldenaar een onderneming is die in feite afhankelijk is van of beheerst wordt door de onderneming die genieter van de royalty's is, of omgekeerd, of nog indien beide ondernemingen in feite afhankelijk zijn van of beheerst worden door een derde onderneming of door juridisch zelfstandige ondernemingen, die echter van eenzelfde groep afhangen, mag het normale bedrag van de royalty's worden bepaald met inachtneming van de met een normale baat verhoogde kostprijs van de verwerving, de vervolmaking en het behoud van de rechten, goederen of inlichtingen waarvoor de royalty's verschuldigd zijn, zo dit normale bedrag niet kan worden bepaald volgens andere, beter passende criteria en onder meer door vergelijking van royalty's die voor gelijksoortige prestaties vrij worden bedongen tussen werkelijk onafhankelijke ondernemingen.

Artikel 13. Vermogenswinsten

§ 1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen als omschreven in artikel 6, § 2, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken, deel uitmakend van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat aanhoudt, of van roerende zaken behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de globale vervreemding van zodanige vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van zodanige vaste basis, zijn in die andere Staat belastbaar. De regels van artikel 7, §§ 2 en 3, zijn van toepassing bij het bepalen van het bedrag van die winsten.

Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken als bedoeld in artikel 22, § 3, zijn echter slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die zaken zelf volgens dat artikel belastbaar zijn.

§ 3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vervreemder verblijfhouder is.

Deze regel is met name van toepassing op winsten verkregen uit de vervreemding van een deelneming, welke geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als

bedoeld in § 2, lid 1, in een onderneming gedreven door een vennootschap op aandelen of door een andere kapitaalvennootschap.

Artikel 14. Vrije beroepen.

§ 1. Inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij kunnen worden toegerekend aan de werkzaamheden welke met behulp van die vaste basis worden uitgeoefend.

§ 2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15. Niet zelfstandige beroepen

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar.

§ 2. In afwijking van § 1 en onder het aldaar vermelde voorbehoud zijn beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

1* de beloningen werkzaamheden vergelden, die in de andere Staat werden uitgeoefend tijdens een tijdvak of tijdvakken welkemet inbegrip van de gewone arbeidsonderbrekingen gedurende het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan;

2* de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

3* de last van de beloningen niet rechtstreeks wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

§ 3. In afwijking van de §§ 1 en 2 en onder het in § 1 gemaakte voorbehoud worden beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer of aan boord van een schip in de binnenvaart in internationaal verkeer, geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn ze in die Staat belastbaar.

Artikel 16. Beheerders en commissarissen van vennootschappen op aandelen en andere kapitaalvennootschappen.

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en ander soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht, of van een ander gelijkaardig orgaan van een vennootschap op aandelen of van een andere kapitaalvennootschap die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

Deze bepaling is ook van toepassing op de tantièmes, presentiegelden en andere in lid 1 bedoelde uitkeringen die worden verkregen door een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat.

§ 2. De normale beloningen die in een andere hoedanigheid worden verkregen door de in § 1 bedoelde personen zijn echter naar gelang van het geval, volgens artikel 14 of 15, § 1 belastbaar.

Artikel 17. Artiesten en sportbeoefenaars.

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 zijn inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film, radio of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke werkzaamheden, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die werkzaamheden worden verricht.

Artikel 18. Pensioenen.

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn in die Staat belastbaar.

Artikel 19. Openbare beloningen en pensioenen.

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, zijn in die Staat belastbaar.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de genietter van die inkomsten onderdaan is van de andere Staat zonder terzelfder tijd onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels of nijverheidsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20. Leraren en studenten, leerlingen of stagiairs.

§ 1. Alle beloningen van hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel, die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een universiteit of een andere officieel erkende onderwijsinrichting of wetenschappelijke instelling, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

§ 2. Sommen ten behoeve van zijn onderhoud, onderwijs of opleiding ontvangen door een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en uitsluitend voor zijn onderwijs of opleiding in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die sommen afkomstig zijn uit bronnen buiten die andere Staat.

Artikel 21. Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten.

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen zijn vermeld, indien hij volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Staat aldaar belastbaar is ter zake van die bestanddelen van het inkomen.

IV. Belastingheffing naar het vermogen.**Artikel 22**

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, § 2, is belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Onder voorbehoud van de bepalingen van § 3, is vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vaste basis gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting of de vaste basis is gelegen.

§ 3. Schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer en schepen in de binnenvaart, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Die regel is met name van toepassing op een deelneming, welke geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in § 2, in een onderneming gedreven door een vennootschap op aandelen of door een andere kapitaalvennootschap.

V. Bepalingen tot voorkoming van dubbele belasting

Artikel 23

§ 1. Met betrekking tot verblijfhouders van Luxemburg wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1* inkomsten afkomstig uit België -met uitzondering van inkomsten als bedoeld in 2* hierna- en in België gelegen bestanddelen van het vermogen, die op grond van de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in Luxemburg vrijgesteld van belastingen. Die vrijstelling beperkt niet het recht van Luxemburg om met de aldus vrijgestelde inkomsten en bestanddelen van het vermogen rekening te houden bij de bepaling van het tarief van de belastingen.

Indien de bepalingen van de Luxemburgse wetgeving aldus mochten worden gewijzigd dat verliezen, geleden door een vaste inrichting die is gelegen in een Staat waarmede Luxemburg een overeenkomst tot vermijding van dubbele belasting heeft gesloten kunnen worden gecompenseerd met de belastbare nettoinkomsten van het belastingjaar en afgetrokken van het totale bedrag der netto-inkomsten van latere belastingjaren en indien in dat geval de verliezen, welke een onderneming van Luxemburg in een in België gelegen vaste inrichting heeft geleden voor de belastingheffing van deze onderneming werkelijk in mindering van haar in Luxemburg belastbare inkomsten worden gebracht, zal de in het voorgaande lid bedoelde vrijstelling in Luxemburg niet van toepassing zijn op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan deze inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat die winsten ook in België van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen;

2* de in België volgens deze Overeenkomst geheven belasting :

a) op dividenden onderworpen aan de in artikel 10, § 2, bedoelde regeling, met uitzondering van inkomsten uit kapitalen belegd in vennootschappen onder gemeenschappelijke naam en in vennootschappen bij wijze van eenvoudige geldschieting, verblijfhouders van België en,

b) op interest onderworpen aan de in artikel 11, § 2, bedoelde regeling, wordt verrekend met de belasting die op dezelfde inkomsten betrekking heeft en in Luxemburg wordt geheven. Het aldus in mindering te brengen bedrag mag echter noch het deel van de belasting dat evenredig betrekking heeft op die in België verkregen inkomsten, noch een bedrag dat overeenstemt met de belasting die in Luxemburg bij de bron wordt geheven op soortgelijke inkomsten toegekend aan verblijfhouders van België, te boven gaan. Die in België geheven belasting is van de in Luxemburg belastbare inkomsten slechts aftrekbaar in de mate dat die belasting de in Luxemburg bij de bron geheven belasting op soortgelijke inkomsten toegekend aan verblijfhouders van België, te boven gaat;

3* in afwijking van 2*, a, worden de in 1*, lid 1, bedoelde regeling onderworpen, de door een vennootschap op aandelen, verblijfhouder van België, uitgedeelde dividenden en liquidatieverdelingen die aan de regeling van artikel 10, § 2, zijn onderworpen en die worden verkregen door een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Luxemburg, die sedert het begin van haar boekjaar in het kapitaal van de uitdelende vennootschap een onmiddellijke deelneming heeft welke ten minste 25 pct. bedraagt of waarvan de aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank beloopt. In een zodanig geval is de in België bij de bron ingehouden belasting noch aftrekbaar van die in Luxemburg vrijgestelde inkomsten, noch verrekenbaar met de Luxemburgse belasting.

De hierboven bedoelde aandelen of delen van een vennootschap die verblijfhouder van België is zijn, onder dezelfde voorwaarden, eveneens onderworpen aan de in 1*, lid 1, bedoelde regeling.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn eveneens van toepassing indien verschillende kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg te zamen in het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap op aandelen, verblijfhouder van België, een deelneming hebben welke ten minste 25 pct. bedraagt of waarvan de gezamenlijke aanschaffingsprijs ten minste 250 miljoen frank belooft, en indien één van de kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, meer dan 50 pct. van het maatschappelijk kapitaal van elk van de andere kapitaalvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, bezit.

§ 2. Met betrekking tot verblijfhouders van België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1* inkomsten afkomstig uit Luxemburg met uitzondering van de in 2* en 3* bedoelde inkomsten en in Luxemburg gelegen bestanddelen van het vermogen, die volgens de voorgaande artikelen in die Staat belastbaar zijn, zijn in België vrijgesteld van belastingen. Die vrijstelling beperkt niet het recht van België om met de aldus vrijgestelde inkomsten en bestanddelen van het vermogen rekening te houden bij de bepaling van het tarief van zijn belastingen;

2* met betrekking tot dividenden onderworpen aan de in artikel 10 § 2, bedoelde regeling, interest onderworpen aan de in artikel 11 §§ 2 of 7, bedoelde regeling en het boven het normale bedrag uitgaande deel van royalty's bedoeld in artikel 12, § 5, wordt het forfaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting, waarin door de Belgische wetgeving is voorzien, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend hetzij met de personenbelasting die verband houdt met die dividenden liquidatieverdelingen uitgezonderd hetzij met de personenbelasting of met de vennootschapsbelasting die verband houdt met die interest en die boven het normale bedrag uitgaande royalty's, welke in Luxemburg belastbaar zijn volgens de wetgeving van die Staat, alsmede volgens artikel 11, §§ 2 of 7, en artikel 12, § 5;

3* indien een vennootschap verblijfhouder van België aandelen of delen in eigendom bezit van een kapitaalvennootschap verblijfhouder van Luxemburg worden de dividenden - liquidatieverdelingen daaronder begrepen die haar door de laatstbedoelde vennootschap worden toegekend en aan de regeling van artikel 10 § 2 zijn onderworpen in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting in de mate dat vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen verblijfhouder van België zouden zijn. Deze bepaling belet niet dat van die dividenden de roerende voorheffing wordt geheven welke volgens de Belgische wetgeving verschuldigd is :

4* indien een vennootschap verblijfhouder van België gedurende het ganse boekjaar van een kapitaalvennootschap, die verblijfhouder is van Luxemburg en aldaar aan de inkomstenbelasting van lichamen is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing welke volgens de Belgische wetgeving op de dividenden van die aandelen of delen is verschuldigd op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; bij de wederuitkering van de aldus vrijgestelde dividenden aan haar eigen aandeelhouders mogen deze dividenden niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerstbedoelde vennootschap de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

Ingeval de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het nettobedrag van de dividenden welke een vennootschap verblijfhouder van België verkrijgt van een andere vennootschap verblijfhouder van België, aldus mochten worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividenden van deelnemingen van een bepaalde belangrijkheid in het kapitaal van de tweede vennootschap zal de bepaling van het voorgaande lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen verblijfhouders van Luxemburg toegekende dividenden voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde belangrijkheid in het kapitaal van die vennootschappen;

5* indien volgens de Belgische wetgeving verliezen welke een onderneming van België in een in Luxemburg gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht is vrijstelling volgens 1* niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat die winsten ook in Luxemburg van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen.

VI. Bijzondere bepalingen

Artikel 24 Non-discriminatie

§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 2. De uitdrukking "onderdanen" betekent :

1* alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2* alle vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

§ 3. Staatlozen worden in een overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 4. Een natuurlijke persoon, verblijfhouder van België, die volgens de artikelen 7 en 14 tot 19 in Luxemburg belastbaar is ter zake van meer dan 50 pct. van zijn bedrijfsinkomsten, wordt op aanvraag in Luxemburg op zijn volgens de artikelen 6, 7 en 13 tot 19 van de Overeenkomst aldaar belastbare inkomsten belast tegen de gemiddelde aanslagvoet die, gelet op zijn toestand en zijn gezinslasten en het totaal van zijn inkomsten van enigerlei aard, op hem zo van toepassing zijn indien hij een verblijfhouder van Luxemburg zou zijn geweest.

§ 5. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

§ 6. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 7. In dit artikel betekent de uitdrukking "belastingheffing" belastingen van elk soort en benaming.

Artikel 25. Regeling voor onderling overleg

§ 1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet schriftelijk een met redenen omkleed verzoek om herziening van die belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij verblijfhouder is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoek worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf de betekening of de inhouding bij de bron van de tweede aanslag.

§ 2. De in § 1 bedoelde autoriteit tracht indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen om tot overeenstemming te komen als in de voorgaande paragrafen is bedoeld.

Artikel 26. Uitwisseling van inlichtingen

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de Overeenkomst en in die van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin deze voorzien in overeenstemming is met deze Overeenkomst.

Elke aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden; buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde mag zij slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of invordering van de in de Overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en andere rechtsmiddelen.

§ 2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd, dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

1* administratieve maatregelen te nemen; welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

2* bijzonderheden te verstrekken, die niet verkrijgbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3* inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27 Varia

§ 1. Generlei bepaling van deze Overeenkomst kan dusdanig uitwerking hebben dat de belastingheffing beperkt wordt van een vennootschap, verblijfhouder van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

§ 2. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht, de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

§ 3. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een overeenkomstsluitende Staat, die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht verblijfhouder van die Staat te zijn indien zij aldaar, op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de verblijfhouders van die Staat.

§ 4. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een derde Staat, indien deze zich op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat bevinden en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als verblijfhouders worden behandeld.

§ 5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze Overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

§ 6. De Ministers van beide overeenkomstsluitende Staten die de directe belastingen onder hun bevoegdheid hebben of hun afgevaardigden stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

VII. Slotbepalingen.

Artikel 28 Inwerkingtreding en buitenwerkingstelling van vroegere overeenkomsten

§ 1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

§ 2. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden en zij zal van toepassing zijn :

1* in België :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen vanaf 31 december van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;

2* in Luxemburg :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke aan de genietters zijn toegekend vanaf 1 januari van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld;
- b) op de andere belastingen met betrekking tot het belastingjaar dat het jaartal draagt van het jaar waarin de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld en tot elk later belastingjaar.

§ 3. De tussen België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Overeenkomst met het doel dubbele belasting inzake rechtstreekse belastingen te vermijden en de wederzijdse bijstand van beide landen voor de heffing dezer belastingen te waarborgen, ondertekend te Brussel op 9 maart 1931, gewijzigd door het aanvullend protocol van 7 februari 1952, daarna bij wisseling van brieven van 9 en 11 maart 1965 en van 16 november en 14 december 1965, alsmede de uitvoeringsbepalingen van deze Overeenkomst die het onderwerp uitmaken van de schikkingen van 22 juli 1938, 25 maart 1948 en 28 december 1949, zullen een einde nemen en ophouden van toepassing te zijn op de in artikel 2, § 3, van deze Overeenkomst vermelde Belgische en Luxemburgse belastingen op inkomsten en bestanddelen van het vermogen waarop deze Overeenkomst krachtens § 2, 1* en 2* van dit artikel van toepassing is.

Artikel 29 Opzegging

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven; maar elke overeenkomstsluitende Staat kan tot en met de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar vanaf het jaar van de bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1* in België :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op de 31e december van dat jaar;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op de 30e december van het jaar volgend op dat van opzegging eindigen;

2* in Luxemburg :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten welke aan de genietters ten laatste op de 31e december van dat jaar zijn toegekend;

b) op de andere belastingen met betrekking tot het belastingjaar dat het jaartal van het jaar van opzegging draagt.

Ten blijk daarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, in tweevoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :
François de Selys Longchamps.

Voor het Groothertogdom Luxemburg :
Gaston Thorn.

Slotprotocol.

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen België en Luxemburg gesloten, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een intergrerend deel van de Overeenkomst zullen uitmaken.

§ 1. Holdingvennootschappen

Ad artikel 3, § 1, 4* en 5* en artikel 4, §§ 1 en 3.

Bij afwijking van deze bepalingen is de Overeenkomst niet van toepassing op de inkomsten noch op het vermogen van holdingvennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, die bijzondere fiscale voordelen genieten ingevolge de Luxemburgse wet van 31 juli 1929 en de besluitwet van 27 december 1937 of ingevolge elke soortgelijke wet die in Luxemburg van kracht zou worden na de ondertekening van de Overeenkomst, noch op de inkomsten die een verblijfhouder van België van zulke vennootschappen verkrijgt, noch op de deelnemingen van die verblijfhouder in die vennootschappen.

§ 2. Fiscale woonplaats

Ad artikel 4, § 1.

De woorden "ingevolge de wetgeving van die Staat" die aan deze bepalingen zijn toegevoegd, betekenen de wetgeving van die Staat, zoals ze in dit verband door internationale verdragen eventueel is gewijzigd of aangevuld.

§ 3. Inkomsten uit in België gelegen onroerende goederen

Ad artikel 6.

Zolang de aanvullende onroerende voorheffing, die in België verschuldigd is op het kadastraal inkomen van de in België volgens artikel 6 belastbare onroerende goederen, zal worden geheven tegen een vast tarief van meer dan 10 pct. :

a) zal die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door verblijfhouders van Luxemburg, die volgens de artikelen 148 en 149 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen onderworpen zijn aan de belasting der niet-verblijfhouders, worden terugbetaald in de mate dat zij, samengevoegd met het verrekenbare gedeelte van de onroerende voorheffing, de door de betrokkenen verschuldigde belasting der niet-verblijfhouders overtreft;

b) zal die aanvullende onroerende voorheffing, verschuldigd door andere verblijfhouders van Luxemburg, eventueel dermate worden beperkt dat de totale last van die aanvullende voorheffing en van het verrekenbare gedeelte van de onroerende voorheffing, niet meer bedraagt dan het gedeelte van de fictief op de totale in België behaalde of verkregen inkomsten berekende belasting der niet-verblijfhouders, dat evenredig met gezegd kadastraal inkomen zou overeenstemmen.

§ 4. Winsten van vaste inrichtingen van verzekeringsondernemingen

Ad artikel 7, § 4.

In een geval als bedoeld in deze bepaling kunnen de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten namelijk overleg plegen om de aan de vaste inrichting van de verzekeringsonderneming toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst over de verschillende inrichtingen, volgens de premies of andere in gemeen overleg vastgestelde criteria.

§ 5. Voorkoming van dubbele belasting in Luxemburg

1* Ad artikel 23, § 1, 1*.

Onder de toepassing van deze bepaling vallen niet de inkomsten die in België volgens artikel 9 belastbaar zijn.

2* Ad artikel 23, § 1, 1* en 2*.

a) Indien de verblijfhouder van Luxemburg een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting of een burgerlijke vennootschap is, zijn de bepalingen van artikel 23, § 1, 1* en 2*, van toepassing op de vennoten, ongeacht of zij al dan niet verblijfhouder zijn van Luxemburg, voor zover die vennoten in die Staat belastbaar zijn ter zake van de inkomsten die zij verkrijgen uit die vennootschap of uit hun deelneming in het vermogen ervan.

b) Indien de verblijfhouder van Luxemburg een vennoot is van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam of van een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting, die verblijfhouder is van België, zijn de bepalingen van artikel 23, § 1, 1*, van toepassing op het deel van de winsten en bestanddelen van het vermogen dat in Luxemburg volgens de wetgeving van die Staat belastbaar is en dat volgens de Overeenkomst in België belastbaar is ten name van de vennootschap of van die vennoot.

3* Ad artikel 23, § 1.

Met betrekking tot het boven het normale bedrag uitgaande deel van de interest, als bedoeld in artikel 11, § 7, en het boven het normale bedrag uitgaande deel van de royalty's als bedoeld in artikel 12, § 5, wordt dubbele belasting voorkomen volgens de bepalingen van de Overeenkomst die van toepassing zijn op de inkomsten waarmede dit boven het normale bedrag uitgaande deel volgens de Luxemburgse wetgeving kan worden gelijkgesteld.

§ 6. Voorkoming van dubbele belasting in België

1* Ad artikel 23, § 2, 1*.

Onder de toepassing van deze bepaling vallen niet de inkomsten die in Luxemburg volgens artikel 9 belastbaar zijn.

2* Ad artikel 23, § 2, 1* en 2*.

a) Indien de verblijfhouder van België een vennootschap is -niet zijnde een vennootschap op aandelen- die verblijfhouder is van België :

1. is de in 1* bedoelde vrijstelling ook van toepassing op de vennoten van die vennootschap, ongeacht of zij al dan niet verblijfhouder van België zijn, voor zover de inkomsten of de bestanddelen van het vermogen van die vennootschap, die volgens de Overeenkomst in Luxemburg belastbaar zijn, eveneens in België volgens de Belgische wetgeving ten name van die vennoten belastbaar zijn op een andere wijze dan als inkomsten uit belegde kapitalen;

2. is de in 2* bedoelde vermindering in dezelfde mate van toepassing op de vennoten van die vennootschap, indien deze heeft gekozen dat haar winsten in de personenbelasting worden belast.

b) De in 1* bedoelde vrijstelling is niet van toepassing op de inkomsten van een verblijfhouder van België, vennoot van een vennootschap onder gemeenschappelijke naam, van een vennootschap bij wijze van eenvoudige geldschieting of van een burgerlijke vennootschap, die verblijfhouder van Luxemburg is, indien die inkomsten in die laatstbedoelde Staat volgens diens wetgeving geen belastbare inkomsten zijn.

§ 7. Verrekening van in een vaste inrichting geleden verliezen

Ad artikel 24, §§ 1 en 5.

Indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat over een vaste inrichting beschikt, zijn de bepalingen die in die andere Staat voor de verrekening van verliezen gelden, aldaar voor de belastingheffing van die inrichting van toepassing onder dezelfde voorwaarden als ten opzichte van ondernemingen van die andere Staat zijn gesteld.

§ 8. Dividenden verkregen door een in een overeenkomstsluitende Staat gelegen vaste inrichting waarover een vennootschap, verblijfhouder van de andere Staat, beschikt

Ad artikel 24, § 5.

Indien een vennootschap, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere Staat een vaste inrichting bezit waarmee een deelneming in het kapitaal van een vennootschap die verblijfhouder van een van beide Staten is, wezenlijk is verbonden, zijn de dividenden welke op die deelneming betrekking hebben, alsmede de deelneming zelf, in die andere Staat bij toepassing van artikel 24, § 5, vrijgesteld van de in artikel 2 bedoelde belastingen, voor zover zij volgens de wetgeving van die andere Staat vrijgesteld zouden zijn indien de deelneming zou zijn aangehouden door een vennootschap, verblijfhouder van de laatstbedoelde Staat, die van hetzelfde type is als de vennootschap waarvan de vaste inrichting afhangt. Indien evenwel een vennootschap op aandelen of een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, verblijfhouder van België, in

Luxemburg een vaste inrichting heeft en die vaste inrichting sedert het begin van het boekjaar, tijdens hetwelk de dividenden tot haar beschikking zijn gesteld, een onmiddellijke en ononderbroken deelneming van ten minste 25 pct. in het kapitaal van een kapitaalvennootschap, verblijfhouder van Luxemburg aanhoudt, zijn de dividenden die op die deelneming betrekking hebben aan de inhouding van Luxemburgse belasting op inkomsten van kapitalen onderworpen tegen het tarief van 10 pct. van het brutobedrag.

§ 9. Vaste inrichting in België aangehouden door vennootschappen, verblijfhouders van Luxemburg, of door verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben

Ad artikel 24, § 5.

Vennootschappen die verblijfhouder zijn van Luxemburg en verenigingen van personen die hun plaats van werkelijke leiding in Luxemburg hebben, zijn in België, indien zij aldaar een vaste inrichting bezitten, uit hoofde van de in laatstbedoelde Staat behaalde winsten onderworpen aan de regeling die van toepassing is op gelijkaardige vennootschappen en verenigingen van personen.

Evenwel mag de volgens de Belgische wetgeving op die winsten verschuldigde belasting, niet hoger zijn dan de som van de verschillende belastingen, berekend tegen het gewone tarief, die door een vennootschap, verblijfhouder van België, zouden zijn verschuldigd op haar winsten en op de inkomsten uitgedeeld aan haar aandeelhouders of vennoten, ingeval die winsten dezelfde bestemming zouden krijgen als die van de vennootschap die verblijfhouder is van Luxemburg of van de personenvereniging die haar plaats van werkelijke leiding in die Staat heeft.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt de belasting, die de uitgekeerde winsten van een vennootschap, verblijfhouder van België, zou treffen, berekend tegen het tarief van 10 pct. op de helft van het verschil tussen, eensdeels, de winst van de vaste inrichting en, anderdeels, het bedrag dat wordt bekomen door op die winst het normaal tarief, in hoofdsom, van de vennootschapsbelasting op de door vennootschappen verblijfhouders van België uitgekeerde winsten toe te passen.

§ 10. Toepassing van de nationale wetgevingen met betrekking tot de beteugeling van belastingevasie en belastingontduiking

Geen enkele bepaling van de Overeenkomst mag dusdanig worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de bepalingen van zijn nationale wetgeving ter vermijding van belastingevasie en belastingontduiking toe te passen.

Gedaan te Luxemburg op 17 september 1970, in tweevoud, in de Franse en de Nederlandse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

Voor België :
François de Selys Longchamps.

Voor Luxemburg :
Gaston Thorn.

AVENANT BIJ DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT REGELING VAN SOMMIGE ANDERE AANGELEGENHEDEN INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, EN HET DESBETREFFENDE SLOT PROTOCOL, ONDERTEKEND TE LUXEMBURG OP 17 SEPTEMBER 1970

De Regering van het Koninkrijk België

en

De Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

wensen de Overeenkomst te wijzigen tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970 (hierna respectievelijk te noemen "de Overeenkomst" en "het Slotprotocol"),

zijn het volgende overeengekomen:

ARTIKEL 1

Paragraaf 3 van artikel 2 van de Overeenkomst wordt vervangen door de volgende paragraaf:

"§ 3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn:

1° Met betrekking tot België:

- a) de personenbelasting;
- b) de vennootschapsbelasting;
- c) de rechtspersonenbelasting;
- d) de belasting van niet-inwoners;

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting,
(hierna te noemen "Belgische belasting");

2° Met betrekking tot het Groothertogdom Luxemburg:

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (de inkomstenbelasting van natuurlijke personen);
- b) l'impôt sur le revenu des collectivités (de inkomstenbelasting van lichamen);
- c) l'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting);
- d) l'impôt commercial communal (de gemeentelijke bedrijfsbelasting);
- e) l'impôt foncier (de grondbelasting),
(hierna te noemen "Luxemburgse belasting")."

Paragraaf 4 van artikel 2 van de Overeenkomst wordt opgeheven.

Paragraaf 5 van artikel 2 van de Overeenkomst wordt paragraaf 4.

ARTIKEL 2

Paragraaf 2 van artikel 15 van de Overeenkomst wordt vervangen door de volgende paragraaf:

"§ 2. Niettegenstaande de bepalingen van § 1 zijn beloningen die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt in het betrokken kalenderjaar, een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

c) de last van de beloningen niet wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft."

Paragraaf 3 van artikel 15 van de Overeenkomst wordt vervangen door de volgende paragraaf:

"§ 3. In afwijking van de §§ 1 en 2 en onder het in § 1 gemaakte voorbehoud worden beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, een luchtvaartuig of een spoor- of wegvoertuig geëxploiteerd in internationaal verkeer of aan boord van een schip in de binnenvaart in internationaal verkeer, geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn ze in die Staat belastbaar."

ARTIKEL 3

Artikel 16 van de Overeenkomst wordt vervangen door het volgende artikel:

"Vennootschapsleiding

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht, of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap verblijfhouder is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

§ 2. Beloningen die een persoon, op wie § 1 van toepassing is, van een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, verkrijgt ter zake van de uitoefening van een dagelijkse werkzaamheid van leidinggevende of van technische, commerciële, of financiële aard, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het zou gaan om beloningen die een werknemer verkrijgt ter zake van een dienstbetrekking en alsof de werkgever de vennootschap zou zijn. Deze bepaling is ook van toepassing op

beloningen die een verblijfhouder van Luxemburg verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van België."

ARTIKEL 4

Artikel 17 van de Overeenkomst wordt vervangen door het volgende artikel:

"§ 1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15 mogen inkomsten die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden verricht in de andere overeenkomstsluitende Staat in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

§ 2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht."

ARTIKEL 5

Er wordt een paragraaf 3 toegevoegd aan artikel 18 van de Overeenkomst die als volgt luidt:

"§ 3. Niettegenstaande de bepalingen van § 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen verkregen uit Luxemburg en betaald aan een verblijfhouder van België niet belastbaar in België indien die betalingen voortvloeien uit bijdragen, storting en of verzekeringspremies gestort aan een aanvullend pensioenstelsel door de verkrijger of voor zijn rekening, of uit storting en of verzekeringspremies gestort aan een intern stelsel, en indien die bijdragen, storting en of verzekeringspremies werkelijk aan belastingheffing in Luxemburg zijn onderworpen."

Er wordt een paragraaf 4 toegevoegd aan artikel 18 van de Overeenkomst die luidt als volgt:

"§ 4. Niettegenstaande de bepalingen van § 1 zijn kapitalen en afkoopwaarden die pensioenen uit België uitmaken betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking aan een verblijfhouder van Luxemburg, belastbaar in België."

ARTIKEL 6

Paragraaf 4 van artikel 24 van de Overeenkomst wordt paragraaf 4a.

Er wordt een paragraaf 4b toegevoegd aan artikel 24 van de Overeenkomst die als volgt luidt:

"§ 4b. Natuurlijke personen die verblijfhouder zijn van Luxemburg en die overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III (Belastingheffing naar het inkomen) in België belastbaar zijn, worden in België met betrekking tot dat inkomen niet onderworpen aan enige belastingheffing of verplichting, die zwaarder is dan de belastingheffing en verplichtingen waaraan natuurlijke personen die verblijfhouder zijn van België en die zich overigens in dezelfde situatie bevinden, zijn of kunnen worden onderworpen. De persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten

welke België aan zijn eigen verblijfhouders verleent, worden verleend aan de verblijfhouders van Luxemburg naar rata van de inkomsten die uit België afkomstig zijn in verhouding tot de totale inkomsten, ongeacht de herkomst ervan, waarvan die personen de begunstigden zijn."

Paragraaf 5 van artikel 24 van de Overeenkomst wordt paragraaf 5a.

Er wordt een paragraaf 5b toegevoegd aan artikel 24 van de Overeenkomst die als volgt luidt:

"§ 5b. De belastingheffing van een landbouw- of bosbedrijf dat een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van verblijfhouders van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen."

ARTIKEL 7

Aan paragraaf 2 van artikel 25 van de Overeenkomst wordt een tweede zin toegevoegd die als volgt luidt:

"De regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet."

ARTIKEL 8

Paragraaf 1 van artikel 27 van de Overeenkomst wordt opgeheven. De overige paragrafen worden de paragrafen 1, 2, 3, 4 en 5.

ARTIKEL 9

Het Slotprotocol wordt gewijzigd als volgt:

De paragrafen 3, 8 en 9 worden opgeheven. De paragrafen 4, 5, 6, 7 en 10 worden de paragrafen 3, 4, 5, 6 en 7.

Er wordt een paragraaf 8 toegevoegd die als volgt luidt:

"§ 8. Niet zelfstandige beroepen

Ad artikel 15, §§ 1 en 2.

Voor de toepassing van artikel 15, §§ 1 en 2 is overeengekomen dat een dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend wanneer de werkzaamheid uit hoofde waarvan de lonen, salarissen en andere beloningen worden betaald daadwerkelijk in die andere Staat wordt uitgeoefend, dit wil zeggen indien de persoon die de dienstbetrekking uitoefent fysisch aanwezig is in die andere Staat om er die werkzaamheid uit te oefenen."

Er wordt een paragraaf 9 toegevoegd die als volgt luidt:

"§ 9. Vennootschapsleiding

Ad artikel 16

Er is overeengekomen dat met de uitdrukking vennootschap niet worden bedoeld de vennootschappen onder firma, de gewone commanditaire vennootschappen en elke burgerlijke vennootschap naar Luxemburgs recht."

ARTIKEL 10

§ 1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere Staat langs diplomatieke weg schriftelijk in kennis stellen dat aan alle grondwettelijke voorschriften met betrekking tot de inwerkingtreding van dit Avenant bij de Overeenkomst is voldaan. Het Avenant bij de Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen.

§ 2. Het Avenant bij de Overeenkomst zal van toepassing zijn:

(i) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten welke zijn toegekend vanaf 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Avenant bij de Overeenkomst in werking zal treden;

(ii) met betrekking tot de andere belastingen geheven naar het inkomen, en de belastingen naar het vermogen, op de verschuldigde belastingen van elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Avenant bij de Overeenkomst in werking zal treden.

Het Avenant zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst zelf van kracht zal zijn.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Avenant hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Brussel, op 11 december 2002, in de Nederlandse en de Franse taal.

**AVENANT
BIJ
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT REGELING VAN SOMMIGE ANDERE AANGELEGENHEDEN
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN HET DESBETREFFENDE SLOTPROTOCOL,
ONDERTEKEND TE LUXEMBURG OP 17 SEPTEMBER 1970,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 11 DECEMBER 2002**

**AVENANT
BIJ
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
HET GROOTHERTOOGDOM LUXEMBURG
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT REGELING VAN SOMMIGE ANDERE AANGELEGENHEDEN
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
EN HET DESBETREFFENDE SLOTPROTOCOL,
ONDERTEKEND TE LUXEMBURG OP 17 SEPTEMBER 1970,
ZOALS GEWIJZIGD DOOR HET AVENANT,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 11 DECEMBER 2002**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË

EN

DE REGERING VAN HET GROOTHERTOOGDOM LUXEMBURG,

WENSENDE de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, hierna te noemen “de Overeenkomst”, te wijzigen,

ZIJN de volgende bepalingen overeengekomen:

ARTIKEL I

Artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende bepalingen:

«Artikel 26

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.
3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

4. Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, behalve wanneer die beperkingen een overeenkomstsluitende Staat zouden kunnen beletten om inlichtingen te verstrekken enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.
5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat die inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen van een persoon.”

ARTIKEL II

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Avenant bij de Overeenkomst is vereist. Het Avenant bij de Overeenkomst zal in werking treden op de datum van ontvangst van de laatste van deze kennisgevingen en het zal van toepassing zijn:

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Avenant in werking zal treden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen geheven naar inkomsten, op belastingen die verschuldigd zijn voor elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Avenant in werking zal treden;
- c) met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen waarvan het tot belasting aanleiding gevend feit zich voordoet op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Avenant in werking zal treden.

ARTIKEL III

Dit Avenant, dat een integrerend deel uitmaakt van de Overeenkomst, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst zelf van kracht blijft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Avenant hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 16. juli 2009, in de Franse en Nederlandse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk authentiek.

**VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIË:**

**Didier REYNDERS,
Minister van Financiën**

**VOOR DE REGERING
VAN HET GROOTHERTOGDOM
LUXEMBURG:**

**Alphonse BERNS,
Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur**

AMBASSADE
DU
GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
A
BRUXELLES

Brussel, 16 Juli 2009

Excellentie,

Ik heb de eer te verwijzen naar de Overeenkomst tussen het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Averiant ondertekend te Brussel op 11 december 2002, hierna te noemen “de Overeenkomst”, en stel voor om in naam van de Regering van het Groothertogdom Luxemburg de volgende bijzonderheden toe te voegen :

1. Er is overeengekomen dat de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Staat de inlichtingen verstrekt voor de doeleinden zoals bedoeld in artikel 26.
2. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Staat verstrekt de volgende inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge de Overeenkomst indient, teneinde de waarschijnlijke relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen :
 - (a) de identiteit van de persoon op wie een controle of een onderzoek betrekking heeft;
 - (b) aanwijzingen omtrent de gezochte inlichtingen, met name de aard ervan en de vorm onder dewelke de verzoekende Staat de inlichtingen wenst te ontvangen van de aangezochte Staat;
 - (c) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - (d) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Staat bevinden of dat ze in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon waarover de aangezochte Staat rechtsbevoegdheid heeft;

/..

**Aan Zijne Excellentie de heer Didier REYNDERS,
Minster van Financiën van het Koninkrijk België**

- (e) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen;
- (f) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met deze Overeenkomst;
- (g) een verklaring dat de verzoekende Staat alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

Ik heb de eer voor te stellen dat, indien het voorafgaande voor uw Regering aanvaardbaar is, deze brief en uw bevestiging samen een Verdrag zouden vormen tussen onze regeringen, hetwelk op de datum van inwerkingtreding van het Avenant een integrerend deel zal uitmaken van de Overeenkomst.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Berns', with a stylized flourish at the end.

Alphonse BERNS
Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur
van het Groothertogdom Luxemburg

KONINKRIJK BELGIË

Brussel, 16 juli 2009.

Excellentie,

Ik heb de eer de ontvangst van uw brief van 16 juli 2009 te bevestigen, waarvan de inhoud luidt als volgt:

« Ik heb de eer te verwijzen naar de Overeenkomst tussen het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het desbetreffende Slotprotocol, ondertekend te Luxemburg op 17 september 1970, zoals gewijzigd door het Avenant, ondertekend te Brussel op 11 december 2002, hierna te noemen "de Overeenkomst", en stel voor om in naam van de Regering van het Groothertogdom Luxemburg de volgende bijzonderheden toe te voegen:

1. Er is overeengekomen dat de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Staat de inlichtingen verstrekt voor de doeleinden zoals bedoeld in artikel 26.
2. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Staat verstrekt de volgende inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge de Overeenkomst indient, teneinde de klaarblijkelijke relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen:
 - (a) de identiteit van de persoon op wie een controle of een onderzoek betrekking heeft;
 - (b) aanwijzingen omtrent de gezochte inlichtingen, met name de aard ervan en de vorm onder dewelke de verzoekende Staat de inlichtingen wenst te ontvangen van de aangezochte Staat;
 - (c) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - (d) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Staat bevinden of dat ze in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon die zich binnen het rechtsgebied van de aangezochte Staat bevindt;

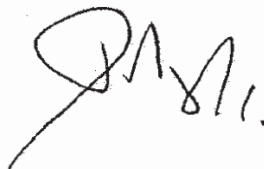
Aan Zijne Excellentie de heer Alphonse BERNIS,
Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur van het Groothertogdom Luxemburg

- (e) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen;
- (f) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met deze Overeenkomst;
- (g) een verklaring dat de verzoekende Staat op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

Ik heb de eer voor te stellen dat, indien het voorafgaande voor uw Regering aanvaardbaar is, deze brief en uw bevestiging samen een Verdrag zouden vormen tussen onze regeringen, hetwelk op de datum van inwerkingtreding van het Avenant een integrerend deel zal uitmaken van de Overeenkomst.”

Ik heb de eer de toestemming van de Regering van het Koninkrijk België omtrent de inhoud van uw brief te bevestigen. Bijgevolg vormen uw brief en deze bevestiging samen een Verdrag tussen onze regeringen hetwelk op de datum van inwerkingtreding van het Avenant een integrerend deel zal uitmaken van de Overeenkomst.

Met de meeste hoogachting.

Didier REYNDERS,
Minister van Financiën van het Koninkrijk België